

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen ändras. Ändringarna gäller elproduktion i liten skala.

Definitionen av de kraftverk som inte alls omfattas av beskattningen av elström ändras till att gälla kraftverk med en nominell effekt på högst 100 kilovoltampere, i stället för anläggningar med en effekt på 50 kilovoltampere som för närvarande.

Samtidigt upphävs den nuvarande bestämmelsen om att den skattemässiga behandlingen av kraftverk vars nominella effekt är större än 50 kilovoltampere men högst 2 000 kilovoltampere är beroende av om elströmmen överförs till ett elnät eller inte under en kalendermånad. I stället föreslås det bli föreskrivet att inte heller ett kraftverk med en nominell effekt på mer än 100 kilovoltampere ska omfattas av beskattningen, om den elmängd som det producerar under ett kalenderår inte överstiger 800 000 kilowattimmar.

Effekten i det kraftverk där elströmmen produceras har inte längre någon betydelse. För att den årliga produktionsgränsen på 800 000 kilowattimmar ska kunna övervakas föreslås det ett förenklat beskattningsförfarande för de kraftverk som omfattas av denna bestämmelse. Dessa kraftverk ska registrera sig som skattskyldiga och årligen lämna Tullen en skattedeklaration över den elström som de producerat.

Regleringen av småskalig elproduktion gäller på samma sätt som för närvarande såväl de kraftverk som använder fossil energi som de som använder förnybar energi.

Dessutom görs det i lagen preciseringar av teknisk natur till följd av de ändrade definitionerna när det gäller småskalig produktion.

Propositionens inverkan på statsbudgeten för 2015 beaktas i tilläggsbudgetförfarandet.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Nationell lagstiftning och praxis	3
Energibeskattningen	3
1.2 Lagstiftningen i EU	5
Energibeskattningen	5
1.3 Bedömning av nuläget	6
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	7
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	8
3.1 Ekonomiska konsekvenser	8
3.2 Konsekvenser för miljön	9
3.3 Konsekvenser för företagen	9
3.4 Konsekvenser för myndigheterna	10
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	10
5 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER	10
DETALJMOTIVERING	10
1 LAGFÖRSLAG	10
2 IKRAFTTRÄDANDE	12
LAGFÖRSLAG	13
Lag om ändring av lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen	13
BILAGA	15
PARALLELLEXT	15
Lag om ändring av lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen	15

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Nationell lagstiftning och praxis

Energibeskattningen

Enligt lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996), nedan *elskattelagen*, tas punktskatt på elström ut för alla former av elström oavsett produktionssätt. Skatten baseras därmed inte på kol- eller energiinnehållet i de bränslen som används för elproduktion. Alla bränslen som används för elproduktion är befriade från skatt. Däremot ska punktskatt betalas för skattepliktiga bränslen när de används för värmeproduktion. I kombinerad produktion av el och värme, nedan *kombinerad produktion*, beskattas endast de bränslen som använts för att producera nyttiggjord värme. Koldioxidskatten på bränslen som används i kombinerad produktion har halverats i syfte att främja sådan produktion.

Punktskatten på elström är graderad i två skatteklasser. Högre skatt, enligt skatteklass I, tas ut för elström som används exempelvis i hushållen och inom servicefunktioner och den offentliga sektorn samt vid byggande. Till skatteklass II, som är lägre, hör industrin, datorhallarna och jordbruket.

Till den mest typiska kategorin av dem som är skyldiga att betala punktskatt på elström hör enligt 5 § 1 mom. i elskattelagen elnätsinnehavarna och de som i sin förvärvsverksamhet producerar elström, dvs. elproducenter. Enligt 7 § i elskattelagen är sådan el fri från skatt som överförs till ett elnät av en elproducent eller som överförs från ett elnät till ett annat. Bestämmelsen innebär att elproducenter, t.ex. vattenkraftverk, överför elströmmen som skattefri till ett elnät och att skatten på den i praktiken betalas av den nätinnehavare som överlåter el till användarna, enligt antingen skatteklass I eller skatteklass II. Elproducenten är punktskatteskyldig för den el som inte överförs till ett elnät och som elproducenten själv använder för ett ändamål enligt skatteklass I eller II. Skogsindustrin producerar t.ex. avsevärda mängder förnybar el för sina egna behov och betalar skatt enligt

skatteklass II för den. De skattskyldiga ska registrera sig hos Tullen som skyldiga att betala punktskatt på elström. Varje skatteperiod, dvs. kalendermånad, lämnar de en skattedeclaration om elöverföringen, sin egen förbrukning och om överlåtelse till förbrukning. Skattedeclarationen kan lämnas elektroniskt och den skattskyldige kan ansöka om tillstånd hos Tullen att lämna deklARATIONEN mer sällan än varje månad.

Beskattningen av småskalig elproduktion följer huvuddragen ovan, men för att den administrativa bördan ska kunna minskas och tillfällig produktion av tillskottsenergi och småskalig produktion av förnybar el undantas från skatt innehåller elskattelagen vissa lindringar för småskalig produktion. Enligt 5 § 2 mom. 1 punkten i elskattelagen är den inte punktskatteskyldig som producerar elström i en generator vars effekt är högst 50 kilovoltampere (mikrokraftverk) eller med en helhet som består av flera elproduktionsanläggningar och vars nominella effekt är högst 50 kilovoltampere. Gränsen för mikrokraftverks nominella effekt är i enhetlighet med bestämmelserna om kraftverkens skyldighet att utföra mätningar. I statsrådets förordning om utredning och mätning av elleveranser (66/2009) anges som gräns för skyldigheten att mäta elmängden 3x63 ampere, vilket motsvarar en nominell effekt på ca 43 kilovoltampere. Egen förbrukning av el som har producerats i ett mikrokraftverk är skattefri, och dessutom kan elen överföras till ett elnät på samma sätt som el från alla andra kraftverk. Nätinnehavaren betalar skatt för den el som mikrokraftverket överför till ett elnät när elen överförs från nätet till förbrukning. Även administrativt sett är mikrokraftverkens ställning enkel eftersom de inte behöver registrera sig som punktskatteskyldiga och inte heller omfattas av skyldigheten att mäta sin el.

I praktiken varierar den elmängd som under ett år produceras vid kraftverken avsevärt beroende på kraftverkets typ och storlek. I en biogasanläggning med kombinerad produktion och en nominell effekt på 50 kilovoltampere kan den årliga elproduktionen t.ex. ligga nära det teoretiska maximumet, dvs.

mer än 400 000 kilowattimmar, medan den elmängd som produceras av vinkraftverk eller solpaneler med samma effekt uppgår till högst 60 000—100 000 kilowattimmar. En elmängd på 400 000 kilowattimmar räcker för årsbehovet för ca 20—25 eluppvärmda enfamiljshus med traditionell energieffektivitet eller ca 200 lägenheter i flervåningshus. Som mest varierar skatteförmånen enligt den skattenivå i elskatteklass I som föreslås i regeringens proposition med förslag till ändring av lagstiftningen om energibeskattnings (RP 128/2014 rd) från ca 9 000 euro per år för biokraftverk till 2 000—3 000 euro per år för vind- och solkraftverk.

Enligt 5 § 2 mom. 2 punkten i elskattelagen behöver punktskatt inte heller betalas om elströmmen produceras i en generator vars effekt är över 50 men högst 2 000 kilovoltampere (småkraftverk) eller med en helhet som består av flera elproduktionsanläggningar över 50 kilovoltampere men vars nominella effekt är högst 2 000 kilovoltampere, om elströmmen inte överförs till ett elnät. Småskaliga producenter som är verksamma på detta sätt betalar inte skatt på den el som de själva producerar och förbrukar. Om småkraftverk däremot kan överföra elström till ett elnät blir de skyldiga att registrera sig som skattskyldiga och får de andra skyldigheter som skattskyldigheten medför. Överföringen till ett elnät av elström som har producerats av småkraftverk är skattefri eftersom det betalas skatt på elen när den överförs från nätet till förbrukning. När elström har överförts till ett elnät har småkraftverk likställts med producenter av el i industriell skala. Det är motiverat för att elproducenter och elkonsumenter ska behandlas lika eftersom den övre gränsen är hög i definitionen av småkraftverk och man i det sammanhanget inte egentligen kan tala om småskalig produktion. Den skattefördel som småkraftverk som avses i den gällande elskattelagen får kan t.ex. som högst vara ca 350 000 euro per år, räknat enligt skattenivån i elskatteklass I. Räknat enligt skattenivån för industri, jordbruk och datorhallar överstiger den maximala förmånen 100 000 euro. Den kalkylerade skatteförmånen varierar således inte bara enligt typen av kraftverk som producerar elströmmen och

kraftverkets nominella effekt utan också enligt elströmmens användningsändamål.

Inom lagens tillämpningspraxis har bestämmelsen om småkraftverk tolkats till deras fördel, så att småskaliga producenter måste betala skatt för den el som de producerar och själva förbrukar bara för de kalendermånader då elström har överförts från kraftverket till ett elnät. Även om skatteförmånen i vissa fall kan vara avsevärd i synnerhet för småkraftverk med stor nominell effekt, får småkraftverk med samma effekt i vissa fall ingen skatteförmån alls om de varje månad överför små mängder elström till ett elnät. Även i dessa fall får den småskaliga producenten dock elen till självkostnadspris, utan överföringsavgifter.

När mikro- eller småföretag har byggts för ett företags eller en persons eget bruk, räcker kraftverkets elproduktion i regel inte till för att helt och hållet täcka hela elförbrukningen. Då skaffar man vanligen skattepliktig tilläggsel via ett elnät. Ofta utgör tilläggselen en betydande del av företags eller bostadens elförbrukning.

Skattelättnaderna inom mikroproduktionen och den småskaliga produktionen är generella, dvs. de gäller både kraftverk som använder förnybar energi och kraftverk som använder fossila bränslen. Avsikten med bestämmelserna har varit att minska det administrativa arbetet för såväl myndigheter som aktörer som tillfälligt producerar el i liten skala. Samtidigt har man strävat efter att samordna skattelagstiftningen med den övriga regleringen inom energisektorn.

Syftet med de skattebestämmelser som gäller mikro- och småkraftverk är inte att de ska vara ett stödinstrument för någon viss form av elproduktion. Som ett led i strävandena att rationalisera och effektivisera administreringen av energistöden slopades vid ingången av 2011 de skattestöd i skattelagstiftningen som hade godkänts för statligt stöd för elström producerad med förnybar energi, och stödandet av elproduktion överfördes centraliserat på Energimyndigheten.

Stöden till elproduktion

Stöd till elproduktion betalas som ett så kallat inmatningspris, som är avsett att öka

produktionskapaciteten för el från förnybara energikällor och att förbättra konkurrenskraften för skogsflis i förhållande till alternativa bränslen. Lagen om stöd till produktion av el från förnybara energikällor (1396/2010) trädde i kraft vid ingången av 2011. Produktionsstödet betalas via statsbudgeten och Energimyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av lagen och administrerar systemet.

Med ett inmatningspris stöder man elproduktion som baserar sig på vindkraft, skogsflis, biogas och trädbränsle. Stödet betalas som skillnaden mellan det i lagen angivna riktpriiset och marknadspriset på el eller utifrån marknadspriset på en utsläppsrätt och skatten på torv. Dessutom deltar elproducenterna på elmarknaden och får marknadspriset på el vid försäljning av den el de producerat. Bara nya kraftverk som inte har beviljats några andra statliga stöd kan godkännas för tariffsystemet.

Produktionsstödet är avsett för energiproduktion i industriell skala. Minimieffekten för vindkraftverk är 500 kilovoltampere samt för biogas-, trädbränsle och skogsfliskraftverk 100 kilovoltampere. De administrativa kostnaderna har beaktats vid bedömningen av stödsystemets lämplighet för småskalig elproduktion.

Utöver produktionsstödet finns det i Finland flera olika investerings- och utvecklingsstöd som hänför sig till främjandet av småskalig produktion av förnybar el, såsom det av miljöministeriet beviljade behovsprövade energiunderstödet för småhus, det av arbets- och näringsministeriet beviljade energistödet för företag, kommuner och sammanslutningar, de av jord- och skogsbruksministeriet beviljade stöden för förnybar energi på landsbygden, de av Tekes – utvecklingscentralen för teknologi och innovationer beviljade forsknings- och utvecklingsstöden för företag och de via arbets- och näringsministeriets strukturfonder finansierade utvecklings- och investeringsprojekten i olika landskap. Dessutom kan man inom inkomstbeskattningen få hushållsavdrag bl.a. för olika underhålls- och reparationsarbeten i hemmet eller fritidsbostaden. Exempelvis ger installation av ett system för sol- eller jordvärme el-

ler av luftvärmepump i ett enfamiljshus eller en fritidsbostad rätt till hushållsavdrag.

Den småskaliga elproduktionen har utretts mer detaljerat i den arbetsgrupp för främjande av småskalig energiproduktion som arbets- och näringsministeriet tillsatte i december 2013. Arbetsgruppens mandat löpte från och med den 1 januari till och med den 30 november 2014.

1.2 Lagstiftningen i EU

Energibeskattningen

På energiprodukter tillämpas rådets direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan *punktskattedirektivet*. Där föreskrivs det om de produkter som omfattas av den harmoniserade punktbeskattningen, om beskattningsgrunderna och beskattningsförfarandet och om det tillsynssystem som omfattar tillverkning, lagring och överföring av produkter mellan medlemsstaterna. Produkterna beskattas i den medlemsstat där de slutligen förbrukas. Tillsyns- och överföringsbestämmelserna för punktbeskattningen tillämpas exempelvis inte på el eftersom riskerna för missbruk och skattebedrägeri inte anses vara särskilt stora på det området.

Bestämmelser om beskattningen av energiprodukter och el finns i rådets direktiv 2003/96/EG om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, nedan *energiskattedirektivet*. Energiprodukter enligt artikel 2 i energiskattedirektivet är bl.a. motorbensin, dieselolja, lätt och tung eldningsolja, naturgas, stenkol och el.

Energiskattedirektivet innehåller bestämmelser om skattens struktur och om minimiskattenivåer. Enligt direktivet ska medlemsstaterna för de produkter som avses i direktivet ta ut skatt som motsvarar den minimiskattenivå som anges för produkten i fråga. Skatt ska tas ut för el när den överläts till förbrukning t.ex. från ett elnät för företagets eller hushållens bruk eller från ett kraftverk till ett elnät utan att överföras till förbrukning.

EU:s energi- och punktbeskattningslagstiftning känner inte till skattefrihet för en

tillverkares förbrukning av en egen, punkt-skattepliktig produkt utan all förbrukning är skattepliktig. Energiskattedirektivet gör det dock möjligt att låta bli att beskatta tillfällig, småskalig elproduktion. Avsikten är att lätta på den administrativa bördan när det gäller små produktionsmängder, som inte heller har särskilt stor inverkan på statsfinanserna eller handeln mellan medlemsstaterna. Å andra sidan ska man vid en bedömning av skattesystemet komma i håg bestämmelserna om skattediskriminering i artikel 110 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, nedan *FEUF*, som utgör ett hinder för införande av ett skattesystem som innebär högre skatt för importerad el än för el producerad i Finland.

Statliga stöd

Sänkt energiskatt eller befrielse från skatt ska dessutom bedömas i ljuset av EU:s bestämmelser om statligt stöd, som innebär avsevärda inskränkningar i tillämpningen av befrielse från skatt.

FEUF begränsar användningen av statliga stöd som ett finanspolitiskt instrument. Enligt artikel 107 är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrída konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Graderad skatt eller skattefrihet för vissa produkter eller aktörer uppfyller t.ex. vanligen kriterierna för statligt stöd och kräver således i regel kommissionens godkännande.

Åtgärder som kan anses utgöra statligt stöd ska anmälas till kommissionen innan de vidtas. Syftet med förfarandet med förhandsanmälan är att säkerställa att stöden är förenliga med den gemensamma marknaden, och en stödåtgärd kan inte tas i bruk innan kommissionen har godkänt stödordningen. Kommissionen har godkänt stöd om de kan motiveras t.ex. med miljöskäl. Inom energibeskattningsen är det då de riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energisektorn för 2014—2020 (2014/C 200/01) som kommissionen har fastställt som ska tillämpas. Under vissa förutsättningar kan ett skattemässigt stöd in-

föras också utan kommissionens förhandsgodkännande. Då handlar det om ett förenklat förfarande i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i FEUF, nedan *allmänna gruppundantagsförordningen*. De stöd som omfattas av gruppundantagsförordningen är statliga stöd som årligen anmäls och rapporteras i efterhand till kommissionen. En tillämpning av förordningen förutsätter att minimiskattenivåerna enligt energiskattedirektivet iakttas och att förfarandet följer energiskattedirektivet.

EU:s bestämmelser om statligt stöd och tolkningen av dem känner till ett undantag, som gäller beskattning, från principen att gradering av skatten betraktas som statligt stöd som fordrar kommissionens godkännande. Enligt undantaget ska en skattemässig åtgärd inte betraktas som statligt stöd om den är förenlig med skattsystemets natur, struktur och logik och om den tillämpas konsekvent på alla produkter och aktörer. Grunden för skatten ska dock vara objektiv och den ska tillämpas enhetligt på alla konkurrerande produkter och företag.

Bestämmelserna om statligt stöd tillämpas också på stödet till produktion av el och på utvecklings- och investeringsstöd.

Om statliga stöd betalas till ett större belopp än vad unionens lagstiftning möjliggör eller i strid med den, är det fråga om ett olagligt stöd som kan leda till att tio års stöd inklusive ränta återkrävs. Dessutom omfattas statliga stöd av kumulationsregeln, som innebär att stödprogram eller enskilda stöd och gruppundantag kumuleras med varandra. I stödintensiteten, dvs. stödets maximibelopp i förhållande till de godkända kostnaderna, ska således alla enskilda stöd för det aktuella specificerade projektet beaktas. Ett enskilt företag kan alltså ha flera projekt vars finansiering kumuleras separat. Avsikten med bestämmelsen är att förhindra att alltför stort stöd betalas till en åtgärd eller ett projekt.

1.3 Bedömning av nuläget

Det vanligaste är att el i liten skala produceras med solenergi och vindkraft men också

t.ex. med småskalig vattenkraft och biogas och genom småskalig kombinerad produktion. Småskalig elproduktion i mikrokraftverk med en effekt på högst 50 kilovoltampere har helt och hållet befriats från skyldigheten att mäta elen och att betala punktskatt. Däremot är elproducenter i regel skyldiga att betala punktskatt på elström som har producerats vid småkraftverk med en nominell effekt på mer än 50 men högst 2 000 kilovoltampere och med transmissionsförbindelse till ett elnät. Då ska dock punktskatt inte betalas om ingen el över huvud taget överförs till ett elnät under en kalendermånad, som utgör skatteperiod. Problem har uppstått med att punktskatt ska betalas för el producerad i småkraftverk till den del elproducenterna förbrukar elen själva, om också bara en liten mängd el överförs till ett elnät under en kalendermånad. Detta leder i vissa fall till oändamålsenliga situationer när det gäller riktaendet av punktskatten på elström, och det leder för småkraftverken till administrativt arbete med deklARATIONEN och betalningen av skatt.

Avgörande för beskattningen av småskalig elproduktion och anknytande befrielser är kopplingen till kraftverkets nominella effekt. Kraftverk av olika typ producerar dock mycket olika mängder energi med samma nominella effekt. Kraftverk med kombinerad produktion eller naturgasturbiner kan t.ex. i teorin leverera nominell effekt året runt, varvid deras utnyttjningstid kan vara 8 760 timmar per år. Solpaneler producerar el med avsevärt mycket mindre utnyttjningstid, vilken kan uppskattas till ca 1 000 timmar per år. För solpaneler varierar fullasttimmarna kraftigt beroende på objekt och kan vara fler eller färre än det ovan beskrivna. En skattemässig behandling som är kopplad till elens nominella effekt innebär således att olika produktionsformer behandlas på olika sätt, vilket missgynnar i synnerhet småkraftverk som utnyttjar sol- och vindenergi.

Befrielse från punktskatt på elström innebär med nuvarande elenergipriser, överföringspriser och skattesatser att småskalig produktion får en ytterligare förmån på ca 15–20 procent när det gäller elkostnaderna jämfört med om elen skaffas som skattepliktig via ett elnät. Dessutom kan småkraftverk

utnyttja investeringsstöd, som kan uppgå till omkring 30 procent av investeringskostnaderna. Räknat i euro varierar skatteförmånen när det gäller el från flera tusen till rentav flera hundra tusen euro per år beroende på kraftverk och elens användningsändamål. Hushållen kan dessutom utnyttja hushållsavdraget, som t.ex. vid investering i solpaneler innebär ett avdrag på ca 10 procent av investeringskostnaderna. Dessutom går det att senare få hushållsavdrag för eventuella underhållskostnader. Dessa åtgärders sammantagna främjande effekt är avsevärd med tanke på att priset på solenergi är stadigt sjunkande.

Den småskaliga elproduktionen har ändrat karaktär och ökat avsevärt i omfattning jämfört med den situation som rådde för 20 år sedan då den nuvarande skattemässiga behandlingen av småskalig produktion delvis slogs fast. Nivån på punktskatten på elström och därigenom också den ekonomiska nyttan av skattefrihet har även de ökat avsevärt. Gränserna för den nominella effekten när det gäller småskalig produktion uppfyller således i dagens läge inte längre nödvändigtvis kravet i energiskattedirektivet på att verksamheten ska vara tillfällig och ringa.

De ovannämnda faktorerna liksom även behovet av att beakta stödförmåerna för el som helhet mot bakgrund av bestämmelserna om statligt stöd har lett till en situation där beskattningen av småskalig elproduktion behöver ses över.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

Alternativen för beskattning av småskalig elproduktion begränsas avsevärt genom de förbehåll som unionsrätten och den övriga nationella omvärlden ställer. Skattelösningen måste uppfylla energiskattedirektivets krav på att elproduktionen är tillfällig och ringa, och den får inte strida mot skattediskrimineringsförbudet i artikel 110 i FEUF. För att ändringen ska kunna genomföras snabbt får den inte omfatta stöd enligt EU:s bestämmelser om statligt stöd, vilket skulle förutsätta kommissionens förhandsgodkännande. Den får inte heller i strid med bestämmelserna om statligt stöd kumuleras med andra nationella stöd för elproduktion.

Målet är att ändringarna i beskattningen av småskalig elproduktion ska kunna införas snabbt och att de ska lämpa sig för alla former av elproduktion så att ett förfarande för statligt stöd kan undvikas. Samtidigt ska den föreslagna skattelösningen vara i överensstämmelse med produktionsstödet för förnybar el, med investerings-, produktions- och utvecklingsstöden i anslutning till småskalig elproduktion och med de anknytande bestämmelserna om statligt stöd. Den nya skattemodellen får inte leda till mångfaldigt stöd till vissa energiformer.

Den lösning man går in för måste också administrativt sett vara så lätt som möjligt för olika aktörer men samtidigt också omfattas av skattekontroll. Med tanke på de offentliga finanserna får den inte i framtiden leda till stora och ständigt växande skatteförmåner och den vägen till förlorade skatteintäkter.

Målet för den nya skattemodellen är teknikneutralitet och till följd av den en rättvis och jämlik skattemässig behandling som beaktar särdragen hos olika elproduktionstekniker. Skattelösningen ska också i fortsättningen sporra till och göra det möjligt med tillskottsenergi i de objekt där tillgången på sådan är av central betydelse.

För att de nämnda målen ska kunna nås är förslaget att beskattningen av småskalig elproduktion ska ändras så att el som produceras i ett kraftverk vars nominella effekt är högst 100 kilovoltampere inte omfattas av elskattelagen. Ingen punktskatt ska betalas för el som har producerats på detta sätt. El som har producerats i ett sådant mikrokraftverk ska dock på samma sätt som för närvarande omfattas av beskattningen om den överförs till ett elnät. Då är det den punktskatteskyldige nätinnehavaren som betalar skatten och som ska deklarerar skatten på samma sätt som annan el som överläts till förbrukning. Ett mikrokraftverk behöver således inte i någon situation göra en skattedeklaration eller betala skatt.

Dessutom föreslås det att anläggningar med en nominell effekt på mer än 100 kilovoltampere inte ska behöva betala skatt på sin el, om de producerar högst 800 000 kilowattimmar under ett kalenderår. Effekten i det kraftverk där elen produceras ska inte längre ha någon betydelse. En sådan småska-

lig producent betalar ingen skatt på sin el, oavsett om den överförs till ett elnät eller inte. Det är meningen att överföringen till ett elnät på samma sätt som för närvarande ska vara skattefri och att nätinnehavaren ska betala skatt för elen när den överläts från nätet till förbrukning. Med tanke på övervakningen föreslås det ett förenklat beskattningsförfarande för de anläggningar som omfattas av dessa bestämmelser. Kraftverken i fråga ska registrera sig som skattskyldiga och årligen lämna Tullen en deklaration över den el de producerat och skattefritt överfört till ett elnät.

Regleringen av elproduktion i liten skala gäller på samma sätt som för närvarande såväl de kraftverk som använder fossil energi som de som använder förnybar energi. Den föreslagna nominella effekten på 100 kilovoltampere ska i praktiken vara den maximigräns till vilken skattefriheten för el kan höjas för att undvika att stöd som andra vägar har beviljats anläggningar som är större än detta kumuleras och för att uppfylla kraven i energiskattedirektivet. Den föreslagna maximigränsen på 800 000 kilowattimmar för den årliga elproduktionen har härletts ur denna nominella effekt med beaktande av den årliga utnyttningstiden för olika former av elproduktion.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

År 2015 beräknas ändringen leda till att intäkterna från punktskatten på elström minskar med högst två miljoner euro. De föreslagna utvidgningarna av skattefriheten gäller direkt ca 100 småkraftverk. Antalet väntas dock öka under de närmaste åren i och med att det blir vanligare med decentraliserad energiproduktion, och dessutom bidrar de föreslagna ändringarna sannolikt till en sådan ökning. Å andra sidan kan de föreslagna ändringarna öka intäkterna från punktskatten på elström i någon mån för vissa enskilda aktörer. Det är svårt att exakt bedöma propositionens konsekvenser för kommande års skatteintäkter.

Propositionen har inga konsekvenser för hushållens ställning eller för priset på den el som köps från ett elnät.

3.2 Konsekvenser för miljön

De föreslagna ändringarna stärker den småskaliga produktionens ställning och kan i praktiken skynda på en ökning av den småskaliga produktionen av i synnerhet sol- och vindkraft i enlighet med målen. På så sätt kan propositionen bidra till en koldioxidsnål utveckling inom elproduktionssektorn, vilket behövs för att de satta utsläppsminskningsmålen ska nås.

3.3 Konsekvenser för företagen

Det finns ingen statistik över den allra minsta elproduktionens kapacitet, men aktörer inom branschen bedömer att det finns några hundra solcellssystem som är anslutna till ett elnät. Dessutom har uppskattningsvis ca 40 000 solcellssystem med låg effekt på mikrokraftverksnivå installerats utanför nätet, t.ex. vid sommarstugor. Propositionen har inga konsekvenser för den skattemässiga behandlingen av dem. I Finland beräknas det för närvarande finnas cirka tio solcellssystem i storleksklassen 50—100 kilovoltampere vars lönsamhet förbättras genom den föreslagna lösningen. Dessutom avses skattelösningen påskynda nya investeringar som har skjutits upp på grund av nackdelarna med det nuvarande styrsystemet och på grund av att lagstiftningen eventuellt kommer att ändras. I Finland finns det färre än tio solcellssystem på mer än 100 kilovoltampere. Deras årsproduktion är dock klart under den föreslagna maximigränsen på 800 000 kilowattimmar, vilket innebär att ändringen leder till ökad lönsamhet också för anläggningar i den storleksklassen. Detta kommer att öka intresset för solcellssystem särskilt bland köpcenter, affärsföretag och kommuner. Allt som allt kommer det under de närmaste åren kanske att byggas ca 10—20 system på mer än 50 kilovoltampere varje år. På dem har skattereformen en positiv inverkan.

För närvarande finns det ca 20 små anläggningar med kombinerad produktion i Finland. Av dem är bara en handfull anläggningar på

mindre än 100 kilovoltampere. En höjning av gränsen för mikrokraftverks nominella effekt från 50 till 100 kilovoltampere skapar en marknad för anläggningar avsedda för större gårdar och växthus. Dessutom kan också system som är något större än 100 kilovoltampere stanna under gränsen på 800 000 kilowattimmar för den årliga produktionen och på så sätt dra nytta av reformen. Utöver det gäller ändringen några tiotal småskaliga vattenkraftverk. Biogasen bedöms vara det viktigaste bränslet i den lilla storleksklassen eftersom den ofta produceras och används lokalt. Det antas att produktionen av vedgas huvudsakligen kommer att styras till större förgasningsanläggningar. En betydande del av biogasen kommer också fortfarande att tas till vara centraliserat inom de större anläggningarna.

I Finland finns det ett ökande antal teknikföretag som koncentrerar sig på decentraliserad produktion av förnybar energi, inom såväl solcellsteknik som kombinerad produktion i liten skala. För dessa företag är det en viktig signal att göra produktionsmässiga investeringar och investeringar i forskning och utveckling när det blir lättare för den inhemska marknaden att växa. Sådana investeringar skapar arbetstillfällen inom teknik- och installationsföretag och även inom byggbranschen. Den inhemska marknaden ökar företagens kunnande och möjligheter att ta sig in på den snabbt växande internationella marknaden.

Den småskaliga vindkraften bedöms ha mindre potential och närmast gälla specialtillämpningar utanför elnätet bland annat i skärgården. Även den småskaliga vattenkraftens potential bedöms som ringa bland annat av lönsamhets- och miljöskäl.

Eftersom modellen är teknikneutral är den maximala nyttan för producenterna vid småskalig elproduktion, oberoende av vilken av reglerna som tillämpas, ca 20 000 euro per år med den skattenivå enligt skatteklass I som föreslås för el 2015.

Vid planeringen av alternativa lösningar har strävan varit att skattereformen inte ska leda till att det uppkommer nya förlorare på grund av bestämmelserna. På det hela taget är den nya skattemodellen till fördel för största delen av aktörerna, och för en del för-

blir läget oförändrat. Det finns dock några aktiva företag som producerar el huvudsakligen för eget bruk i anläggningar för kombinerad produktion med relativt stor nominell effekt som inte längre får någon skatteförmån med den föreslagna modellen. Skatteförmånen uppgår till ca 15—20 procent av det totala elpriset. Å andra sidan kan dessa företag fortfarande själva använda den el som de producerar så de behöver inte köpa el och slipper överföringskostnaderna.

När det gäller nyinvesteringar är situationen däremot en annan eftersom kraftverk med en effekt på mer än 100 kilovoltampere i regel omfattas av tariffsystemet. Dessutom kan kraftverk med en effekt på mer än 100 kilovoltampere dra nytta av skatteförmånen om den elmängd som produceras under ett år understiger 800 000 kilowattimmar. Med denna lösning behandlas de olika teknikalternativen neutralt och ställningen förbättras i synnerhet för vind- och solenergin del, vilket har varit ett centralt mål för ändringen.

Höjningen av den nedre beskattningsgränsen till 100 kilovoltampere inriktas på den småskaliga produktion som bedöms ha en betydande tillväxtpotential, och härigenom ökar också den skara aktörer som inte omfattas av beskattningen. Den administrativa belastningen för de småkraftverk som fortfarande omfattas av skattesystemet blir så lätt som möjligt eftersom de ska lämna en deklaration till Tullen bara en gång om året.

3.4 Konsekvenser för myndigheterna

Genom de föreslagna ändringarna blir bestämmelserna tydligare och höjningen av gränsen i fråga om den nominella effekten

leder till att färre aktörer omfattas av beskattningen. Å andra sidan beräknas Tullen få 500—1 000 nya skattskyldiga som lämnar sin deklaration en gång om året eftersom en del av produktionen av tillskottsenergi också börjar omfattas av beskattningen. Det medför rådgivningsarbete, engångsändringar av datasystemen och behandling av deklarationerna. Kostnaderna för datasystemen beräknas uppgå till 50 000—100 000 euro.

I och med denna ändring bedöms Tullens arbetsbörda i anslutning till punktbeskattningen i början öka med två årsverken. Tullens eventuella tilläggsfinansieringsbehov uppskattas och tas ställning till vid framtida budget- och ramavtalsförfaranden.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet i samarbete med arbets- och näringsministeriet, miljöministeriet, jord- och skogsbruksministeriet och Tullen. Utlåtande begärdes av Finlands Näringsliv EK rf, Finsk Energiindustri rf, Finlands Närenergiförbund rf, Bioenergia ry, Finlands Vindkraftsförening rf, Pienvesivoimayhdistys ry och Finlands naturskyddsförbund rf.

Utlåtande lämnades av Finlands Närenergiförbund rf, som understödde förslaget, och av Finlands Näringsliv EK rf, som inte hade något att anföra om propositionen.

5 Samband med andra propositioner

Propositionens konsekvenser för de beräknade inkomsterna i statsbudgeten för 2015 beaktas vid tilläggsbudgetförfarandet.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1 §. Paragrafen gäller lagens tillämpningsområde, och det föreslås bli fogat en bestämmelse till den om att kraftverk vars nominella effekt är högst 100 kilovoltampere och den elström som de producerar inte ska omfattas av lagen. Eftersom t.ex. solpaneler tekniskt sett skiljer sig från traditionella

kraftverk avses med nominell effekt i fråga om dem och andra liknande system den största effekt med vilken de kan producera elström för ett elnät eller till förbrukning. Med andra ord ska solpanelernas sammanlagda effekt inte vara den direkt avgörande faktorn. Sådana anläggningar ska inte betraktas som skyldiga att betala punktskatt på elström. Den el som anläggningen producerar

ska beskattas bara i det fallet att elen överförs till ett elnät. Då är det innehavaren av elnätet som betalar skatten. Med kraftverk avses enligt 2 § 12 punkten en på ett visst område verkande helhet vars syfte är att producera el eller el och värme. Med undantag för gränsen för den maximala produktionen leder bestämmelsen i fråga om förfarandet till samma resultat som 5 § 2 mom. 1 punkten i den gällande lagen. I den bestämmelsen föreskrivs det att punktskatt inte behöver betalas av mikrokraftverk med en effekt på högst 50 kilovoltampere.

Lagen ska inte heller tillämpas på den el som transportmedel själva producerar och förbrukar. I 5 § 2 mom. 3 punkten i den gällande lagen finns en bestämmelse med liknande innehåll.

2 §. Paragrafen innehåller definitioner. Som nya 5 a- och 5 b- punkter föreslås definitioner av elproducent och småskalig producent. Enligt 5 a-punkten avses med elproducent den som producerar elström i en anläggning vars nominella effekt är större än 100 kilovoltampere. I 5 b-punkten definieras småskalig producent. Med det avses ett självständigt kraftverk eller en kraftverksdel som består av flera generatorer eller solcellssystem och som producerar högst 800 000 kilowattimmar elström per kalenderår. Bedömningen ska göras särskilt för varje produktionsanläggning, så en småskalig producent kan ha ett eller flera självständiga kraftverk som producerar högst 800 000 kilowattimmar elström och där den producerade elen kan ge dem nytta via den föreslagna skattefriheten.

5 §. Denna paragraf innehåller bestämmelser om vilka som är skyldiga att betala punktskatt på elström. Det föreslås att 1 mom. 2 punkten görs tydligare genom att kravet på att elströmmen produceras i förvärvsverksamhet slopas. Dessutom ändras den punkten så att de elproducenter och småskaliga producenter som avses i 2 § 5 a- och 5 b-punkten ska vara skyldiga att betala punktskatt. Utgångspunkten är att alla elproducenter ska vara punktskatteskyldiga med undantag för de aktörer som anges i 1 § 3 mom. I övrigt ändras 1 mom. inte.

Det föreslås att 2 mom. upphävs som onödigt på grund av de nya bestämmelserna om småskalig elproduktion.

6 §. I paragrafen anges grunderna för påförande av punktskatt på elström. Hänvisningen i 1 mom. 2 punkten till 5 § 1 mom. 2 punkten ersätts med de föreslagna termerna elproducent och småskalig producent. Också i 3 mom. föreslås småskaliga producenter bli nämnda.

I 4 mom. föreskrivs det om längden på den skatteperiod som tillämpas inom punktbeskattningen av elström, dvs. en kalendermånad precis som inom den övriga punktbeskattningen. Med avvikelse från det föreslås det att skatteåret för småskaliga producenter som är skyldiga att betala punktskatt på elström ska vara ett kalenderår, detta för att minska den administrativa arbetsbördan.

7 §. I paragrafen föreskrivs det om frihet från punktskatt och försörjningsberedskapsavgift. I 2 punkten görs det preciseringar till följd av den föreslagna ändringen av definitionen av elproducent.

Paragrafens 6 punkt innehåller en bestämmelse om rätten för nättinnehavare och elproducenter att skattefritt överföra elström till en annan elproducent. Syftet med bestämmelsen är att hålla elen skattefri i elöverföringskedjan i de exceptionella fall då el skattefritt förs vidare via en elproducents elnät. Av de nämnda orsakerna ska den skattefria elöverföring som avses i denna punkt begränsas till att bara gälla yrkesmässiga elproducenter.

Det föreslås en ny 7 punkt som beaktar den föreslagna befrielse från punktskatt på elström som grundar sig på ett kraftverks maximala årsproduktion. I praktiken innebär bestämmelsen att ingen punktskatt på elström betalas för el som har producerats i en sådan anläggning, om elen inte överförs till ett nät utan den småskaliga producenten använder den själv eller överlåter den till någon annan för användning på något annat sätt än via ett elnät. I motsats till nuläget ska överföringen av elen till ett nät inte påverka skyldigheten för småskaliga producenter att betala skatt för sin egen förbrukning. Med stöd av andra bestämmelser i elskattelagen ska elöverföring till ett elnät vara skattefri och punktskatt på elström som har överförts till ett nät betalas på samma sätt som för annan el som har

överlåtits till förbrukning via ett elnät. Då är det nätinnehavaren som betalar skatten.

Om den årliga maximiproduktion som har angetts vara skattefri överskrids för ett kraftverk med en effekt på mer än 100 kilovoltampere, blir den el som kraftverket producerar helt och hållet skattepliktig. Om en elproducent bedömer att dess elproduktion under ett år kommer att överstiga 800 000 kilowatttimmar, vore det ändamålsenligt om elproducenten redan från början på vanligt sätt lämnade sin deklaration varje månad. Om det senare framgår att man vid produktionsanläggningen inte har producerat 800 000 kilowatttimmar el på ett år, korrigeras elproducentens beskattning till denna del och skatten belastar inte producenten. Om en elproducent uppskattar att årsproduktionen kommer att stanna under 800 000 kilowatttimmar men denna gräns överskrids under året, ska elproducenten när överskridningen sker övergå till att på normalt sätt lämna sin skattedeklaration varje månad och genom en enda deklaration anmäla all el som producenten under början av året har överlåtits till ett elnät, använt själv och överlåtits direkt till förbrukning men betala skatt enligt antingen elskatteklass I eller II bara för den el som producenten har använt själv eller överlåtits direkt till förbrukning. Efter det ska skattedeklarationerna lämnas varje månad.

Trots den föreslagna befrielsen från skatt ska småskaliga producenter i regel vara skattskyldiga, detta med tanke på tillsynen. De omfattas dock av det förenklade beskattningsförfarandet enligt 6 och 9 §.

Paragrafens 1, 3, 4 och 5 punkter ändras inte.

9 §. I paragrafen föreskrivs det om registrering av dem som är skyldiga att betala punktskatt på elström och om deras anmälnings-

plikt. Det föreslås att bestämmelserna ska göras tydligare och delvis utvidgas för att bättre motsvara informationsbehovet i anslutning till uppföljningen och utvecklandet av effekterna av lagstiftningen. På småskaliga producenter ska de bestämmelser som gäller för dem som lämnar punktskattedeklaration varje skatteperiod tillämpas, vilket bland annat innebär bokföringsskyldighet i fråga om elproduktionen och den egna förbrukningen. Småskaliga producenter ska dock lämna Tullen sin deklaration en gång om året och inte varje kalendermånad. Enligt den föreslagna ikraftträdandebestämmelsen ska småskaliga producenter låta registrera sig hos Tullen inom tre månader från lagens ikraftträdande. Även de småskaliga producenter som redan nu har låtit registrera sig hos Tullen som skyldiga att betala punktskatt på elström men vars årsproduktion inte kommer att nå upp till 800 000 kilowatttimmar ska förnya sin registrering som småskaliga producenter. Utifrån den får de börja lämna sina punktskattedekclarationer en gång om året.

2 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt.

Verkställigheten av ändringen förutsätter förberedande åtgärder såsom registrering som skattskyldig. Det vore ändamålsenligt att vidta dessa åtgärder innan lagen träder i kraft. Därför ska Tullen innan lagen träder i kraft kunna vidta åtgärder som krävs för verkställigheten av lagen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om ändring av lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996) 1 § 3 mom., 5 §, 6 § 1 mom. 2 punkten och 3 och 4 mom. samt 7 och 9 §, av dem 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1306/2007, 5 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1400/2010 och 1132/2013, 6 § 1 mom. 2 punkten sådan den lyder i lag 1058/2006, 6 § 3 mom. sådant det lyder i lag 966/2012, 7 § sådan den lyder i lagarna 1168/2002, 1058/2006 och 1306/2007 samt 9 § sådan den lyder i lagarna 966/2012 och 1400/2010, och

fogas till 2 §, sådan den lyder i lagarna 1306/2007, 1400/2010, 612/2012, 1072/2013 och 1132/2013, nya 5 a- och 5 b-punkter som följer:

1 §

Denna lag tillämpas inte på elström som produceras på ett fartyg eller tåg, i en bil eller i något annat transportmedel för dess eget behov och inte heller på elström som produceras i en generator vars nominella effekt är högst 100 kilovoltampere eller i ett kraftverk som består av flera elproduktionsanläggningar (generatorer) och vars nominella effekt är högst 100 kilovoltampere. På elström som överförs till ett elnät från ett sådant kraftverk tillämpas dock denna lag.

2 §

I denna lag avses med

5 a) *elproducent* den som producerar elström i andra fall än de som avses i 1 § 3 mom.,

5 b) *småskalig producent* elproducent vars kraftverk producerar högst 800 000 kilowatt-timmar elström per kalenderår,

5 §

Skyldiga att betala punktskatt och försörjningsberedskapsavgift för elström är

- 1) nätinnehavare,
- 2) elproducenter och småskaliga producenter,
- 3) de som har anskaffat eller själv producerat elström med punktskatt enligt skatteklass II, om elströmmen har använts för eller över-

låtits till ett ändamål som förutsätts i skatteklass I,

4) de som inte är nätinnehavare men som i sin förvärvsverksamhet tar emot elström från en annan medlemsstat eller importerar elström från ett område utanför gemenskapen, om elströmmen inte går via ett elnät i Finland.

6 §

Punktskatt och försörjningsberedskapsavgift för elström påförs enligt skattetabellen för varje skatteperiod för den mängd elström som

2) en elproducent eller småskalig producent producerar och för den mängd som en elproducent eller småskalig producent har anskaffat skattefritt och använder själv eller överlåter för skattepliktig förbrukning,

Elproducenter och småskaliga producenter ska lämna Tullen en separat skattedeclaration för varje kraftverk.

Med skatteperiod avses en kalendermånad. Skatteperioden för småskaliga producenter är ett kalenderår.

7 §

Fri från punktskatt och försörjningsberedskapsavgift är elström som

- 1) överförs mellan elnät,

2) överläts till ett elnät av en elproducent, en småskalig producent eller en sådan skattskyldig som avses i 5 § 1 mom. 4 punkten,

3) överläts till ett område utanför gemenskapen eller levereras till förbrukning i något annat område inom gemenskapen än Finland,

4) levereras direkt för att användas inom den eldrivna spårbundna trafiken,

5) förbrukas vid produktion av el eller vid kombinerad produktion av el och värme i ett kraftverks apparater för egen förbrukning,

6) en nätinnehavare eller elproducent överlåter till en annan elproducent,

7) har producerats av en småskalig producent och som inte överläts till ett elnät.

9 §

En nätinnehavare, elproducent och småskalig producent ska göra en skriftlig anmälan till Tullen för registrering som skattskyldig. I anmälan ska den skattskyldiges namn, adress och kontaktuppgifter uppges. I fråga om kraftverk ska dessutom kraftverkets typ, no-

minella effekt, huvudsakliga bränslen och fastighetsbeteckning uppges. Anmälan ska göras separat för varje anläggning. Tullen kan meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska anmälas för verkställandet av, tillsynen över och utvecklandet av beskattningen. Anmälan ska göras inom tre månader från det att verksamheten inleddes.

Registret förs av Tullen.

På en elnätsinnehavare, elproducent och småskalig producent och på en skattskyldig enligt 5 § 1 mom. 3 och 4 punkten tillämpas vad som i punktskattelagen föreskrivs om skattskyldig som deklarerar per skatteperiod.

Denna lag träder i kraft den 20 .

De aktörer som avses i 9 § 3 mom. och som utövar verksamhet när lagen träder i kraft ska göra en anmälan enligt 9 § 1 mom. inom tre månader från lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 15 januari 2015

Statsminister

ALEXANDER STUBB

Trafik- och kommunminister *Paula Risikko*

*Bilaga
Parallelltext*

Lag

om ändring av lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996) 1 § 3 mom., 5 §, 6 § 1 mom. 2 punkten och 3 och 4 mom. samt 7 och 9 §, av dem 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1306/2007, 5 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1400/2010 och 1132/2013, 6 § 1 mom. 2 punkten sådan den lyder i lag 1058/2006, 6 § 3 mom. sådant det lyder i lag 966/2012, 7 § sådan den lyder i lagarna 1168/2002, 1058/2006 och 1306/2007 samt 9 § sådan den lyder i lagarna 966/2012 och 1400/2010, och
fogas till 2 §, sådan den lyder i lagarna 1306/2007, 1400/2010, 612/2012, 1072/2013 och 1132/2013, nya 5 a- och 5 b-punkter som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

1 §

Denna lag tillämpas på biogas i fråga om stöden för elproduktion.

Denna lag tillämpas inte på elström som produceras på ett fartyg eller tåg, i en bil eller i något annat transportmedel för dess eget behov och inte heller på elström som produceras i en generator vars nominella effekt är högst 100 kilovoltampere eller i ett kraftverk som består av flera elproduktionsanläggningar (generatorer) och vars nominella effekt är högst 100 kilovoltampere. På elström som överförs till ett elnät från ett sådant kraftverk tillämpas dock denna lag.

2 §

I denna lag avses med

2 §

I denna lag avses med

*5 a) **elproducent** den som producerar elström i andra fall än de som avses i 1 § 3 mom.,*

*5 b) **småskalig producent** elproducent vars kraftverk producerar högst 800 000 kilowatt-timmar elström per kalenderår,*

5 §

Skyldig att betala accis och försörjningsberedskapsavgift för elström är

- 1) nättinnehavare,
- 2) den som i sin förvärvsverksamhet produ-

5 §

Skyldiga att betala punktskatt och försörjningsberedskapsavgift för elström är

- 1) nättinnehavare,
- 2) *elproducenter och småskaliga producen-*

cerar elström (elproducent),

3) den som har anskaffat eller själv producerat elström med accis enligt accisklass II, om elströmmen har använts för eller överlåtit till ett ändamål som förutsätts i accisklass I,

4) den som inte är nättinnehavare men som i sin förvärvsverksamhet tar emot elström från en annan medlemsstat eller importerar elström från ett område utanför gemenskapen, om elströmmen inte går via ett elnät i Finland.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. 2 punkten gäller skyldigheten att betala punktskatt på elström och försörjningsberedskapsavgift dock inte den som producerar elström

1) i en generator vars effekt är högst 50 kilovoltampere eller med en helhet som består av flera elproduktionsanläggningar och vars nominella effekt är högst 50 kilovoltampere,

2) i en generator vars effekt är över 50 kilovoltampere men högst 2 000 kilovoltampere eller med en helhet som består av flera elproduktionsanläggningar över 50 kilovoltampere men vars nominella effekt är högst 2 000 kilovoltampere, om elströmmen inte överförs till ett elnät, (20.12.2013/1132)

3) på ett fartyg eller tåg eller i en bil eller i något annat transportmedel för fordonets eget behov.

6 §

Accis och försörjningsberedskapsavgift för elström påförs enligt accistabellen för varje skatteperiod för den mängd elström som

2) en elproducent enligt 5 § 1 mom. 2 punkten producerar och för den mängd elström som en elproducent anskaffat accisfritt och använder själv eller överlåter för accisbelagd förbrukning,

En elproducent ska lämna Tullen en separat skattedeklaration för varje kraftverk.

Med skatteperiod avses en kalendermånad.

ter,

3) *de* som har anskaffat eller själv producerat elström med *punktskatt* enligt *skatteklass II*, om elströmmen har använts för eller överlåtit till ett ändamål som förutsätts i *skatteklass I*,

4) *de* som inte är nättinnehavare men som i sin förvärvsverksamhet tar emot elström från en annan medlemsstat eller importerar elström från ett område utanför gemenskapen, om elströmmen inte går via ett elnät i Finland.

6 §

Punktskatt och försörjningsberedskapsavgift för elström påförs enligt *skattetabellen* för varje skatteperiod för den mängd elström som

2) en elproducent *eller småskalig producent* producerar och för den mängd som en elproducent *eller småskalig producent* har anskaffat *skattefritt* och använder själv eller överlåter för *skattepliktig* förbrukning,

Elproducenter och småskaliga producenter ska lämna Tullen en separat skattedeklaration för varje kraftverk.

Med skatteperiod avses en kalendermånad. *Skatteperioden för småskaliga producenter är ett kalenderår.*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §

Fri från accis och försörjningsberedskapsavgift är elström som

1) överförs mellan elnät,
2) överläts till ett elnät av en i 5 § 1 mom. 2 eller 4 punkten avsedd *accisskyldig*,

3) överläts till ett område utanför gemenskapen eller levereras till förbrukning i något annat område inom gemenskapen än Finland,

4) levereras direkt för att användas inom den eldrivna spårbundna trafiken,

5) förbrukas vid produktion av el eller vid kombinerad produktion av el och värme i ett kraftverks apparater för egen förbrukning,

6) en nätinnehavare eller *en sådan elproducent som avses i 5 § 1 mom. 2 punkten* överlåter till en annan elproducent.

9 §

En nätinnehavare ska göra en skriftlig anmälan till Tullen för registrering som skattskyldig. Även en elproducent ska göra en sådan anmälan till Tullen. Anmälan ska göras separat för varje anläggning.

Registret förs av Tullen.

På en i 1 mom. nämnd elnätsinnehavare och elproducent och på en skattskyldig enligt 5 § 1 mom. 3 och 4 punkten tillämpas vad som i punktskattelagen föreskrivs om skattskyldig som deklarerar per skatteperiod.

7 §

Fri från *punktskatt* och försörjningsberedskapsavgift är elström som

1) överförs mellan elnät,
2) överläts till ett elnät av en *elproducent, en småskalig producent eller en sådan skattskyldig som avses i 5 § 1 mom. 4 punkten*,

3) överläts till ett område utanför gemenskapen eller levereras till förbrukning i något annat område inom gemenskapen än Finland,

4) levereras direkt för att användas inom den eldrivna spårbundna trafiken,

5) förbrukas vid produktion av el eller vid kombinerad produktion av el och värme i ett kraftverks apparater för egen förbrukning,

6) en nätinnehavare eller *elproducent* överlåter till en annan elproducent,

7) har producerats av en småskalig producent och som inte överläts till ett elnät.

9 §

En nätinnehavare, *elproducent och småskalig producent* ska göra en skriftlig anmälan till Tullen för registrering som skattskyldig. *I anmälan ska den skattskyldiges namn, adress och kontaktuppgifter uppges. I fråga om kraftverk ska dessutom kraftverkets typ, nominella effekt, huvudsakliga bränslen och fastighetsbeteckning uppges.* Anmälan ska göras separat för varje anläggning. *Tullen kan meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska anmälas för verkställandet av, tillsynen över och utvecklandet av beskattningen. Anmälan ska göras inom tre månader från det att verksamheten inleddes.*

Registret förs av Tullen.

På en elnätsinnehavare, elproducent och *småskalig producent* och på en skattskyldig enligt 5 § 1 mom. 3 och 4 punkten tillämpas vad som i punktskattelagen föreskrivs om skattskyldig som deklarerar per skatteperiod.

Denna lag träder i kraft den 20 .

De aktörer som avses i 9 § 3 mom. och som utövar verksamhet när lagen träder i kraft ska göra en anmälan enligt 9 § 1 mom. inom tre månader från lagens ikraftträdande.